

בעזרת השם יתברך. אך ורק לשם שמים. למיפרק קוב"ה ושכינתיה וישראל מגו גלותא. עיין זהר הקדוש דברים רפא ע"א. לתקון השכינה הקדושה, ולתקון כל ישראל עם השם. לשון הרמח"ל. ולעשות נחת רוח גדול לבורא יתברך שמו. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן שבת בהעלותך מס' 30 מהדורת ביקורת
ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו" וכ"מ בזהר הקדוש ויקרא נג: ד"ה ר"י

לסעודה הראשונה

ראוי לאדם להתייחס לקיום כל מצוה ומצוה כזכות עצומה ונשגבה, וכאשר יזכה האדם להשיב אל ליבו דבר זה, ודאי שזה יגרום לו לקיים כל מצוה ומצוה בשמחה עצומה מאוד מאוד.

פרק ח פסוק ב: פרש"י: בהעלותך. למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים, חלשה אז דעתו, כשלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. עכ"ל. הדבר פשוט וברור שאין לנו שום שמץ השגה בדרגת הלשם שמים בכל מעשה, דיבור, ומחשבה, של אהרון הכהן, ועל כן פשוט שביאור עניין חלשה אז דעתו הוא מחמת שהיה נראה לו שמשמים נגזר שלא יהיה לא הוא ולא שבטו בחנוכת הנשיאים כיון שלקיים מצוה היא זכות ושמה מחמת סיבה מסוימת אין לו את הזכות להיות שותף במצוה זו.

ובעזרת השם יתברך מכאן למדנו, שראוי לאדם להתייחס לקיום כל מצוה ומצוה כזכות עצומה ונשגבה וכפי שרגילים לברך איש את רעהו תזכה למצוות.

וכאשר יזכה האדם להשיב אל ליבו דבר זה ודאי שזה יגרום לו לקיים כל מצוה ומצוה בשמחה עצומה מאוד מאוד.

ותפיל להשם יתברך ששפדא לקיים את מה שפמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושבך ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפדני בכלל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, להתייחס לקיום כל מצוה ומצוה כזכות עצומה ונשגבה, ויהי רצון מלפניך שתפדני להשיב אל ליבי דבר זה, וזה יגרום לי לקיים כל מצוה ומצוה בשמחה עצומה מאוד מאוד.

חסרון השלימות היא צרה גדולה ורעה רבה

בעזרת השם יתברך אפשר לבאר באופן דומה על פי דברי המסילת ישרים בפרק ד וזה לשונו: לשלמי הדעת, תהיה להם ההערה במה שיתברר להם כי רק השלימות הוא הדבר הראוי שיחמד מהם ולא זולת זה, ושאין רע גדול מחסרון השלמות וההרחקה ממנו. כי הנה אחר שיתבאר זה אצלם ויתבאר להם כמו כן היות האמצעים אליו המעשים הטובים והמדות הטובות, ודאי הוא שלא יתרצו מעולם להמעיט מאלה האמצעים או להקל בהם. כי כבר נתבאר אצלם שאם אמצעים אלה ימעטו להם, או אם האמצעים יהיו חלשים ולא בכל החוזק המצטרך בהם, הנה לא ישיגו בהם שלמות אמיתי אלא יגרע מהם כפי מה שגרעו הם בהשתדלותם, ונמצאים חסרי השלימות, מה שהוא להם צרה גדולה ורעה רבה. על כן לא יבחרו אלא להרבות בהם ולהחמיר בכל תנאייהם, ולא ינוחו ולא ישקטו מדאגה מדבר פן יחסר מהם מה שיגיע אותם אל השלימות אשר הם חפצים.

בעזרת השם יתברך לפי"ז יתכן שאהרון הכהן חשש שלפי דרגתו גרע בהשתדלותו, ולכן לא זכה להיות שותף בחנוכת הנשיאים, ולא ישיג את השלימות, וזו צרה גדולה ורעה רבה.

ותפיל להשם יתברך ששפדא לקיים את מה שפמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושבך ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפדני בכלל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, לדעת, לאכור, ולהשיב אל ליבי, שזוסרון השלימות היא צרה גדולה ורעה רבה.

השבח של יהודי הוא, שכאשר זוכה לקיים מצוות, מקיימם כהלכה בלי שום שינוי.

פסוק ג: ונעש כן אהרן. פרש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שנה (ספרי ס) עכ"ל. בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שהשבח של יהודי הוא, שכאשר זוכה לקיים מצוות, מקיימם כהלכה בלי שום שינוי.

ותפיל להשם יתברך ששפדא לקיים את מה שפמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושבך ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפדני בכלל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, לקיים את כל מצוותיך כהלכה בלי שום שינוי.

לסעודה השניה

רצוי למלמדי התורה להמחיש את הלימוד כפי צורך התלמידים

פסוק ד: פרש"י וזה מעשה המנורה. שהראהו הקב"ה באצבע לפי שנתקשה בה, לכך נאמר וזה. בעזרת השם יתברך יש לבאר בהקדים הפסוק (בתהלים קכה ב) וירושלם הרים סביב לה והשם סביב לעמו מעתה ועד עולם. ולא זכיתי להבין מה התחדש במילים ירושלים הרים סביב לה, ומדוע לא מספיק לכתוב והשם סביב לעמו, בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שרצוי למלמדי התורה להמחיש את הלימוד כפי צורך התלמידים (ובפרט לתינוקות של בית רבן) וכמו שמצינו אצל משה רבנו שהקב"ה הראה לו באצבע.

ותפיל להשם יתברך ששפדא לקיים את מה שפמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושבך ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפדני את כל מלמדי התורה להמחיש את הלימוד כפי צורך התלמידים.

אחריות ההורים בחינוך ילדיהם

פרק יא פסוק יא: למה תרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא פל העם הזה עלי: (יב) האנכי הריתי את פל העם הזה אם אנכי ילדתיהו. מדייק השפת אמת שאם היו ילדים שלו לא היה יכול לתרץ לשום את משא פל העם הזה עלי.

ותפיל להשם יתברך ששפדא לקיים את מה שפמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושבך ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפדני בכלל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים לזנוך את ילדי כפי רצונך.

צריך להזהר לא לגרום לאדם להתגאות

פרק יב פסוק ד: צאו שלשתיכם אל אהל מועד. זה לשון הזהר הקדוש ויקרא ג. בגין דשבתא דבר נש לא מודעין לקמיה. וסימנך, (במדבר יב) צאו שלשתיכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל פה אדבר בו, וכתוב לא כן עבדי משה, בגין דלא מודעין שבתיה דבר נש לקמיה. תרגום: משום ששבתו של אדם לא מודיעים לפניו, וסימנך צאו שלשתיכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל פה אדבר בו, וכתוב לא כן עבדי משה, משום שלא מודיעים שבתו של אדם לפניו. עכ"ל.

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפני בכלל עמך ישראל, לבניך אהוביך הקדושים, לדעת, לזכור, ולהשיב אל ליבי, דברי הזהר הקדוש ובי שאומר שאותו ספור של התורה, להראות על אותו ספור בלבד הוא בא תפוז רחוק.